

KAJÚCNE PRIZNANIE

Uvedený článok J. Vicenika považujem za dobrý a konštruktívny príspevok do ďalšej diskusie na tému dialógu *Úsilie o exaktnú filozofiu* (**Organon F** 1, 1994, 43-75). Treba len dúfať, že niekto na tento podnet nadviaže v niektorom z ďalších čísel *Organonu F*. V tejto poznámke by som sa chcel vyjadriť iba k tomu, čo J. Viceník napísal na margo mojej interpretácie jeho tvrdenia, ktoré tu cituje v prvom odseku časti **Na okraj jednej otázky** na s. 238.

Treba priznať, že moja reakcia na jeho kacírsku otázku nebola celkom primeraná a ja som si bol toho dobre vedomý. Nielen to, uvedomoval som si aj skutočnosť, že Dodo Viceník sa môže brániť slovami "že taký zámer z danej formulácie nevyplýva", hoci sotva môže poprieť, že je s touto formuláciou zlučiteľný, takže možnosť pochopiť jeho formuláciu spôsobom, ktorého som sa držal vo svojej odpovedi, tu predsa len bola. Som rád, že Dodo Viceník sa k tejto možnosti neprihlásil a jednoznačne poprel zámer naznačiť, že "v nedávnej minulosti, ešte za hegemonie marxizmu, sa veci nemali až tak zle ako teraz", hoci tým ma usvedčil z omylu, pre ktorý si musím teraz sypať popol na hlavu.

Navyše musím kajúcne priznať, že jeho kacírsku otázku som vlastne využil a zneužil na rozvinutie úvahy, ktorá s jeho príspevkom do dialógu súvisela iba veľmi vzdialene. Pre mňa to bol jednoducho podnet napísať niekoľko viet na tému, ktorá je pre väčšinu slovenských filozofov takým tabu, že by sa o nej neodvážili písať ani anonymne. Na svoje ospravedlnenie môžem povedať len toľko, že na kacírsku otázku som napísal kacírsku odpoveď a som pripravený horieť za to v plameňoch kritiky.

Pavol Cmorej